બનામે ખુદા.

ખુરશીદે જરનીગાર

ઉર્ફે [redacted]

ફસાનયે અજાયબ

નામના ગાયનો [redacted]

ધી ઓલ્ડ પારસી ઓરીજીનલ
ઓપેરા કંપનીને છપવાકે
શાયા કીયાં.

મુંબઈ—

પારસી પ્રીંટીંગ પ્રેસ મધે છાપ્યાં છે.

સને ૧૮૯૭. સંવત ૧૯૫૩.

કીંમત બે આના.

૬૫૦૨

બનામે ખુદા!

ખુરશીદે જરનીગાર

ઉર્ફે

ફસાનએ અજાયબ.

બાબ પેહેલા.

૧

કાદીરતુ બેનીયાજ કરતાર કારસાજ,
શાહો ગદાનવાજ ક્યા અદાહો હમ્દ તેરી.—ક્યા.
લાશરીક જાત તેરી વાહ ક્યાહે બાત તેરી,
હયે બડી સીફાત તેરી—ક્યા.
ક્યા ઝમીનો આસમાન શાખો બરગે બોસ્તાન,
હયે જુહુર તેરી શાન.—ક્યા.

૨

ઓ માલીક શાન ધ્યાન દીખલાઈ,
હુરાની લાસાની દીલજાની માની તેરી યકતાઈ.
હુરપરી ગીલમાં ઈનસાં બનીજાન બના મન ભાઈ,
સબ ખુશરંગ શબાહત પ્યારી સુરત જુદા બનાઈ.

૩

સુન સુંન્દરી સીફત આલા દીલબરી ભરી દીખલાયા,
હુરાની સનઅતકી સુરત કર પયદા.

આલમમે આદમકી રંગતભરી તસવીરેં,
જબ દેખી બન્દેને સુરતગરકો અપને
એક રંગ પહેચાના સબસે સુનવાલા.

૪

દીલજાની તુ લાસાની હુરો જાન પરી,
શરમીન્દા હુએ સભી હુસ્નો ખુબીમે.
નજર પડત બરમલા કમર લચકપર જલા,
આહમે દાગ હય, મેહેરમે આગ હય.
ફુલમે ખાર હય, અયબ સબમે હય,
ચલન હુબન દીલરૂબા બદન ચમન બન ખીલા,
નાજની, મહેજબી, દીલનશી, હુએ પરી
પર તેરી બરતરી કુલ જહાનમે.

૫

લો ઘેરા ઘેરા પીટા પીટા સીધા હો મુઆ,
કે જુને ધુંગે લાનોકે એક કાબીલ હય મુઆ.
એ તાશા તોબા દઇયા દઇયા મઇયા મય મુઆ,
અબ છોડો છોડો જીતા મુજકો જાને દો મુઆ.
અરી પીટો જરી પીટો અભી પીટો સભી પીટો,
"ભલા ખાલા બહોતા અચ્છા મય લેલુંગા એક સબ બદલા"
લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા.
"જબ મય દાંવ પાઉંગા તુમ સબકો નાચ નચાઉંગા,
એક ચટક મટક સબ ભુલાઉંગા."

૬

હોશરૂબા સીતમગરા મહેલકા તુ કૌન હય,
સબો કરાર લે લીઆ સચતો બતા તુ કૌન હય,
દેખતેહી ફડક ગયા પહેલુમે મુર્ગે દીલ મેરા,
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તુ કૌન હય.
ભેદ તુ અપના દે બતા આશકે ખસ્તા હાલકો,
બહેર ખુદા ન રાજે દીલ હમસે છીપા તુ કૌન હય.

૭

મારેકે પર સબ જાઓ નીડર બતલાદે નગરીયા,
જાનાકે ઘરકી ખબર બતલાદે.
સાથ જરા ચલકે ડગર બતલાદે,
હીલમીલકે સંગ જાના, જહાંસે વોહપાના;
પરીકા લે આના, સહરપર બાંધે કમરીઆ.

૮

મેચાના મહબાજાન હુકમ ન અયસા,
મચાના, મહપા ન મચાના ઉઠ ઉઠ,
મહયા ને બોસો જોરૂ બનાલો મય તેરી દીલબર તુ યાર.
ઘડી જાના જાની, ઘડી આનાકાની, ઘડી બોસાબાજી.
ઘડી હીલાસાજી, ઘડી હોનારાજી, કહો આએ કાજી,
ઘડી હમ તુમ કરેં મીલકે પ્યાર.
ન મેરે જોરૂ ન મેરે લડકા અલ્લાહસે નાતા સુદામ.
કરો હમસે યારી, મય હું તુજસે આરી, મય હું તુમપર વારી,
હય કયસે પ્યારી, ગલે મીલજા જાની, નહી મેરા સાની,
મેરા દુરહીસે હય બસ સલામ,
ઇનકાર કયસા દીલદાર અયસા યકરાર કરલે અય જાન.
મેરા કહેના લે માન, બના કયું હય નાદાન, નહી તુજકો પહેચાન.
લગા હમસે તુ ધ્યાન, ખુશીકા હો સામાન, કરં વર્ના હયરાન.
પરેશાન, પશેમાન, હલાકાંન, મેરીજાન, પે તુફાન, ઇસીઆન;
મેરે હમરાહ ચલ અય અનજાન.

૯

એજી મીયા જાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
છોટે પથર ફેકનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
જરા ઠેરો શાનવાલે, લંબે લંબે કાનવાલે,
સુનો નર્સીંગનવાલે સીટ સીટ સીટ.

૧૦

ચલો રૂખસત જાવ, જહાં પતા તુમ પાવ, ઉસે ઢુંડકે લે આના:
મીઆં દેર ન લગાવ, ખબરો ખુશીસે ફીર આવ, કહીં આપ ન;
ખો જાના,

કહીં કરો ન કયામ, બહીં તાકે ન વોહ કામનકી લોટકે ઘર આના;
હો આબ-આખરી સલામ, મેરા સુનો ન કલામ, કહીં રાહમે
મીલ જાના—"જવ"—

૧૧

સનમકા નૂર દેખા હય ખુદાકે નૂરકે બદલે,
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરાગે તુરકે બદલે,
જો દેખેગે તેરે હુસ્ને જહાંઆરાકો મહેશરમે,
ખુદાસે લોગ માંગેગે તુજહીકો હૂર કે બદલે.
અનલહકકે યવજ લબપર અનલ મહબુબ જારી હો,
ચહડાએં દારપર મુજકો અગર મનસુરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર યારો મહસસર હો તો રખદેના,
કફનમે ખાકે કુએ દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશકે બુતમે ઇસ કદર સખ્તી ઉઠાઇ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજુરકે બદલે.

૧૨

પ્યારી શાહજાદીકી સવારી આઇરે,
શાહાન આલીશાન હરઆન, ગુલશનપર ફરમારવાઇ.
બાદે સબાને પુકાર દીયા, સયર આતી હય કરનેકો ઇસ ચમનમે ગુલરૂ,
તઇઆરી હય મુબમુ, ગુલકારી હય સુબસુ, રંગ હુએ રમ.
કયસા બહાર હય જંગલ લાલાજાર હય.
સબજા આશકાર હય, શાને કીરદેગાર હય; આ—
ડાલી ડાલી કાલી કાલી, કોયલકી હય તાન બાલી,
ગુલકી લાલી મએકી પ્યાલી. નરગીસકી હય શાન આલી.
અરગોબાર મીનાકાર, હય જમીને પુર બહાર,
કયા કયા હુવા નકશે નીગાર, જંગલ સહેરાઓ કોહસાર,
મએદાં સારા પુર અનવાર, હરસુ ફુલોકી મહેકાર.
હરા ભરા હય ગુલજાર, ના પએદા હય ખસોખાર,
આંખો મીલતે હય દીલદાર, બુલબુલ ગાતી હય તરાના
સયરકા હય એહ જમાના, આતે હય યા સુબહો શામ
ખુશીકા હય એહ મુકામ હાહાહાહા હાહાહાહા.

ન્યારી ન્યારી શાનેઆરી, પ્યારી પ્યારી દેખી સારી.
ખુરશીદ શાદમાન ખુબ દીલોજાન કીઆ; આ—

૧૩

ફરમાઓ શરમાઓ નહીં અબ હજરત સરતાર હાં,
કાન હય વાહ તુમને ઉસપર તનમન ડારો વાર,
ફંસાકે ગમે દરદમે અબ છુટના હય દુસવાર,
ઘર છુટા દર છુટા હયરાન હો બનબન જાનસેં દરદમ
પુરગમ દીનરતીયાં.
જોરવાલે આપ થે કયું બને નહીંઆ જાર,
દુખ ઝેલે સુખ ઝેલે હય જોર કીધર અબ શોર હય
ઉસપર બઢઢ બહડકર બતીયાં.

૧૪

બાતોંમે ઘાતોંમે માત કર ડાલા પ્યારી અંખીયોંમે જાદુ ભરા;
બંડે આગીલ હો કામીલ ઉસતાદજી.
અજી વાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
ઉસતાદે કામીલ હો તુમ મુજસે બહડકર,
દીલમે ગએરોંકી લગી હય મુહસે મેહેરકી બાત.
ચાર દીનકી ચાંદની હય ફીર અંધેરી રાત.
તોપે વારૂં તનમન, પ્યારી જાન સદા
દીલમે તુહી મેહેર મુનવ્વર હય રોશન.

૧૫

ભરકે જામ સાકીયા પીલાના શાદીયા મચાના મીલકે સંગ
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહાના પએમાના જમા આહંગ.
તરાના સુનાના ઉગાના બજાના ખુશીકા જમાના હય જાના સંગ,
જમાના રંગ બનાના ઢંગ દીખાના ઢંગ આલા,
હાં, ચમન ચમન બજમે અમન દીલ હય મગન ફુલનકા.

૧૬

ચલે મોહે છાંડકે પ્યારે.
ગજબ પડા અજબ બડા દલક ગીરા સરપે સીતમકા.

મોહે ભુલ ન જાનાઈ ખબર રહે નજર રહે યાર પ્યારકી,
તોરા જાના જીકા જાના તોહે બીના મોંહે જીના હાય હાય હાય
અમન હય દુનીયામે અમનમે આદમકા હો સફર મેરા

૧૭

ઓ જાના, દીલસે જાના તેરા મરજાના પડા ખું પીનાં
ગમખાના દીલોજાનકા.
જો તુમને હમકો ગમ દીયા, સો હમને દીલમે રખ લીયા
જો કૌલ તુમકો યાદ હો હુસુલ સબ મુરાદ હો
રૂખસત અય દીલરોતાને મન, ભુલ ન જાના જાનેમન
હમેશા રહેના શાદમાં; જીતી રહી તો મીલજાના.

||——————

બાબ દુસરા.

૧૮

ચલા હય ઓ દીલે રાહત તલબ કયા શાદમાં હોકર
જમીને કુએ જાના રંજ દેગી આસમાં હોકર
કીયા ગયરોકો કત્લ ઉસને મુએ હમ રશ્કસે મારે
અજલભી દોસ્તો આઈ નસીબે દુશમના હોકર
અગર આયીના બોલું નાનવાની કહેની હય બસ બસ
સદાએ જુબીશે લબ દેતી હય સદમે ફુગાં હોકર
અસર બાકી રહા બાલમે શમે ફુરકતકી તારીકો
ચેરાગે. રોજસે શોઅલા નીકલ આયા ધુંવા હોકર

૧૯

હુવા દીલ તંગ બતંગી ફીરૂં દર દર મારા
ઉધરે બહોત સર મારા ઉઈ ઉઈ ઉઇ ઉઇ
ખબર ન કુચ્છ સુની હય જાન પર બની ઉઇ ઉઇ ઉઇ
સરપે સીતમ દીલપે અલમ લબપર દમ હય ઉઇ ઉઇ ઉઇ

૨૦

ચમકત કુદરતકી સફાઈ, શાને ખુદાઈ દીખાઈ
પરબતકો કરદે રાઈ છોટાંકો દી બડાઈ

એ મોલા એ મોલા તુ આલા આલા
આલમકા કીરતાર તુ તેરે સીવા મેરે દાતા નાહી અમાં
હાં દે રેહાઇ

તુ સબપર ત્તવાના કાદીર કયુમ જાનતા હું તેરી શાન
યા કરીમ મીટાના બીમ બનાના
ગાલીબ કર દુશમન પર મોલા શરમીન્દા મતકર ઇસબા
ફરાર માંહસે હો આફ્સુંગર ફુતા

૨૧

કોસ કાતીલને તુમકો મારા કીસ ખન્જરસે દીલ હય પારા
તુમ ચાહત કીસકી કરતે હો કીસ જાને જહાંપર મરતે હો
જાહીર કીજે માહીર કીજે ગુન સારા
દીસજન દેખા ભાલા હય કયસા ખુબીવાલા હય જીસને જાદુ
ડાલા હય
સુરજ યા મહપારા હય યા નુરાની તારા હય બતલાઓ
ગર પ્યારા હય

૨૨

ખારા; ચીતવનકા ખંજર હય દીલમે તુમને
ખીયાલ કરકે પહુંચાનો ખીસમીલ, અપના કીસકા હય યેહ નકસા
ચશ્મ દીખાકર છબભરી એેહી કાતીલ હય બન્દેકા

૨૩

કયસી હીટાઇકી શાન હાંરે તોરી
દીખલાએ ગુન સારે તુમ બડે કડે નીડરવા
તેહારી નજર બુરી હય ગજબકી દીખાઇ જોરા જોરી,
હાત દીયા તો ઉંગલી પકડકર, પહોંચ્યા પકડા કીની ખુવારી મોરી=

૨૪

કહાં તેરા હય ધ્યાન ઉલફત દીવાના બના અબ
કયસી તુ મહારી શાહજાદોંકી શાન હય, અયસે ગુમાન નહી કરતે
સુલતાન

હોદર ઇનસાન નહી બનના નાદાન, નહી કરકે એહસાન
કરો અયસા હયરાન, મેરા પ્યારા અવસાન, કયસી એહ છમે સખા મય

૨૫

પરી તુમ જો બને રખ્ખા હમકો દીવાના બનાકે
ગઇ શાદીકી શાન, હુવા જેરે ફરમાન, તેરા શએદા અય જાન
યહાં મય હું બના, ફરરે શહાના જુલાકે
હુવા જીસપર કુરબાન, કરૂં ઉસકો હયરાન, અજી છોડો એહ ધ્યાન
જરા માનો કહા, શાદીકા મુજદા સુનાકે

૨૬

આએ વોહ બેવફા યહાં ઉસકી બલાકો કેયા ગરજ,
જાએ દરે કુબુલતક મેરી દોઆકો કયા ગરજ.
મોતકો અય દીલ હોજ઼ ઔર બહાને હય બહોત,
આયે જો ઉસકે હાતસે જેરી કજાકા કયા ગરજ.
જોબન બીતા જાત હય ઓ પીતમ નાહી પાસ.
નયના નીરખત હય ડગર કે પી મીલનકી આસ.
ઉસકી ગલીસે આય કયું નુકહતે જુલ્ફ લાયે કયું,
મુજકો સબાસે હય ઉમ્મીદ મુજસે સબાકો કયા ગરજ.
તનમન સગરો જલ ગયો હીરદે બીચ લાગી આગ,
શામી ઉનકે પાસ હય તો ધન ધન વાકે ભાગ.
જબકે હો ખાનએ રકીબ ખાનએ યારસે કરીબ.
લાએ જો મેરી રાહપર રાહનુમાકો કયા ગરજ.

૨૭

મેરી પ્યારી અલ્લાહ બડા કારસાજ હય આસ પુરન હોવે
બેનયાજ હય ગની,
હુવા કયસા એહ હાલ રંગ ઢંગ દેખતુ, નહી અયસા તુ રોગ
ઇશ્ક કરકે પાલ યું;
એકબ હાય કયું બનીજી.

૨૮

મીલે જો દીલધારા વોહ પ્યારા મેરા પુરા અરમાં હો સારા
રાહત લુટે અશરત લુટે નેઆમત લુટે દવલત લુટે
અયવાન હો ગુલશન બુસતાન હો બનબન શાદાન હો તનમન=
હો ગર આના જાનાકા મીટ જાએ ગમ હીજરાંકા
મય ગુન માનુ દૌરાંકા તોર હો ઇસ્કે દરમાંકા
કાબીલ પ્યારા સુલતાંકા માહલ હય દીલ ઉસ જાકા
માહલ તીરે મીજગાંકા મેરા પુરા અરમાં=

૨૯

કયસા લાસાની નુરાની શૌહર પાયા આનબાનકા શાન ગ્યાનકા
જયસા ચંદન ચમકત આસમાનકા અયસા પ્યારા આલમઆરા
જાનેઆલમ દીલબર હય જહાનકા
રાજદુલારા શાહકા પ્યારા સરવર બરતર ખાનદાનકા
ક્યા દમ ખમ કમ હય જવાનકા નફરત કયા હય નખવત કયા હય
હજરતકા ફરમાન માનલો જાન માનલો શાદો ખુશતર કર દીલ
મેહેરબાનકા

૩૦

હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં મપને જાની એહ ઇશારા
ભેદ તેરા પાયા 'સારા ઓ અઇયારા ઓ મક્કાર
કુરબાન તુ ઉનપર બોહતાન હય મેરે સર.
અરમાન હય તુઝે ગર દીલ કર ,તુ ખુશતર,
યારસે પ્યાર કરાર નીસાર શીકાર હય માર ખુમાર;
લો . ઘરમે દીલબર આયા હય.=

૩૧

દીલ બાતીનમે તો રાજી હય, પર જાહીર હીલાસાજી હય
ગુન અપને હમપર કયું ડાલે વોહ હાંસકે આશક મનવાલે
ગુલકા બુલબુલ શયદા.. હય કાંટોપર તહોમત આઇ હય
ખુદ છુપકર આંખ લડાતીહો હમપર ઇલજામ લગાતી હો

૩૨

ખમમે કુલ ખુબી સારી પયસેકી, બાબામાઇ બેટાજોરૂ પ્યારી પયસેકી
ઈજ્જતખારી ઇજ્જતદારી પયસેકી, જહાંદેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના જયસે પાના દુઃખ ઉઠાના સુખ ઉઠાના.
સર કટાના જીસે જાના લખ હો આના પયસેકા.
કયરી ખારી ઓ લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી.
સઓ મકકારીસે કમાના પયસેકા.
અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા.
દેખાભાલા સબકોવાલા ઓ દીવાન પયસેકા.
છોટામોટા સચ્ચાખોટા શાલુગોટા થાલીલોટા.
કુંડાસોટા પીના ખાના પયસેકા.

૩૩

સઇઆ મુજે હાથો કે કંગન બનાદે
કંગન બનાદે તું પંઓચી બનાદે— સઈઆ
જો તું કહેગી વોહી સુનુંગા લાદુંગા વોહ મેરી જાન.
ચલો તેરી કસમ લાદુંગા વોહ મેરી જાન દેખા જાઓ.
જાઓ લાદુંગા વોહ મેરી જાન.
તોબા તોબા તોબા દેખો છોડો તુટા મેરા હાથ.
ઉહ મરગઇ હાય અરે બાપરે બાલીબી બનવા
દુ તજે બુદેબી બનવા દું તુજે હસલીબી બનવા દુ તુજે કડે છડે:
દોને તરહાદાર હાં.
અયેસી ચલુ અયેસી ફીરૂં ફીર ન કરૂંગી તકરાર
સચ સબકુછ હયે તૈયાર એક બોસા દીલાદે સેયાં.

૩૪

નાગર બ્રાહ્મની રે મીરજા નાગર બ્રાહ્મની.
તેતો પરે સરક જા યાર મય તો નાગર બ્રાહ્મની.
ચલ લપક ઝપક ધોંપોં મયતો નાગર બ્રાહ્મની.
ઠાકરકી પુંજન કરૂં મય નીત ઉઠ કરૂં અસનાન,
મયતો જાતકી બ્રાહ્મની રે ઠેડો મુસલમાન રે.
મત ધરમ બીગાડો અરે હાંરે ના પલ્લો છુવો
મીરજા નાગર બ્રાહ્મની.

૩૫

દરોગા દીલ ગીલેકી યારો, તેરી યારીને કરદી ખુઆરી=
હમસે દરોગાજી રૂઠે સો કાહે, વારી વારી તોરી વારી હ્રમનપર=
સાસુ નનંદ મોરી દેખતો દેષ્ટ હે, ગારી ગારી ગારી મોહે
મારી ચલનપર=
આપસે ખેલાડીકે પાલે પડી હું, હારી હારી હારી મયતો હારી
જોબનપર=

૩૬

જીસકા જાંની જુદા હો જાવે, ઉસ અશકકો નીંદ ન આવે,
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતીયા; દેખું તો જીયા લલચાવે;
સો મોરી જાન=
ઉંચી અટરીયાં ચન્દનકી બરીયાં, ચહડું તો જીયા ઘબરાવે;
સો મોરી જાન=
મહેરાસા કુવા પતાલ જલ પાની, ભરૂં તો જીયા ઘબરાવે;
સો મોરી જાન=

૩૭

મોરી કદર ન જાની ગંવાર, તોરે ઘર ના રહેનેકી.
તુતો કહે મેરે ગાડી દો ઘોડે, તોરે ઘર કાની બકરીયાબી નાએ=
તુતો કહે મોરે લાલુ પલંગ હય, તોરે ઘર ટુટી ખટોલીયાબી નાએ=
તુતો કહે મોરે શાલુ દોશાલે, તોરે ઘર ફટી કમલીયાબી નાએ=

૩૮

ધુએકી ગાડી ઉડાએ લીએ જાએ,
પયસેકા સોબી રીરંગીયારે બાબુ.
જાત નહી દેખે જમાત નહીં દેખે, એકહીમે સબકો બીઠાય લીએ જાય.
હીન્દુ મુસલમાં ભંગી ચમારસે, ટીકટકે રૂપએ ગીનાય લીએ જાય.
દીલ્લી શહરસે ચલે જો મુસાફીર, બંબઈ, કલકત્તા ભગાય લીએ જાય.

૩૯

સઇયાં મેરા બનીયા મય છત્રવાલી
મેરે સઇયાંકી ઊંચી દુકનીયાં, સઇયાં બેચે લવંગ સુપારી

મય મેનું બનીયા, મેરી બા મેરે બનીયા, તેરી બા મેરે બનીયાજી
મેરે સવાંકા હસી એક સુઝી, વાવા હમ જુહહાપેમેવ
મેરી સોતનીયા, મેરી માડી સોતનીયા, તેરી માડી સોતનીયા.
દીલ્લી શહેરકી સીલા સલોટી, રગડકે મય પીસુંગી મસાલે હલદીયા.

૪૦

મુબારક હો શાહા જરાને મહલકાના મુબારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એક પયમાના મુબારક હો
દુબારા-ઇસ ગુલીસ્તાંમે બહાર આના મુબારક હો,
ખુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુબારક હો.
બીનં શહેજાદી થી અરબાદી અબ હય શાદી ઘર આબાદ,
હમ માહપારા અંજુમનઆરા કયદે જાદુસે આજાદ
બરોજે ઇદસે ફીરોજ હો નૌરોજ સુલતાંકા
ઇલાહી જાવેદાની અયશ રોજ આના મુબારક હો
મચી હય ધુમ એક હરસુ જહાંમે જાનેઆલમકો
તીલસ્મે સેહરા જાદુપર ફતહ પાના મુબારક હો.

૪૧

દુલા દુલનકી મુબારકબાદી ગાઓ શાદી, શાહેજાદીકી
હય, કયા પ્યારે પ્યારે દીલબર પાઓ
બાગે જહાંમે કઓનો મકાંમેં ફુલ ખીલા હય શાદીકા
તનમન બનબન ગુલશન ફુલા કલીયાં ખીલીયાં
હંસીયાં ખુશીયા રતીયાં કટીયાં સખીયાં બાંદીયાં
હરીયાં ભરીયાં શાદીયાં રચીયાં.

૪૨

આયે ન્યારે જાનો દીલબર શાહો ખુશતર ખીલી ફુલવરીયાં,
ગુલ ખીલકર સારે ચમકે, ગુલશનપર તારે ચમકે.
જાગે જાગે બાગ જાગે બુલબુલે ચમનકે ફીર નયે સીરસે.
નાચો સખી ઘુમ છનનન ઘુમ છનનન ઘુમ છનનન ઘુમ છનનન,
ઘુમ છનનન છન.

તત્તા થઇ તાત તત્તા થઇ તાતા તત્તા થઇ તાતા,
તત્તા થઇ તાતા તત્તા થઇ તાતા તત્તા થઇ તાતા

પાયા હંગ નયા, સોહે રંગ નયા બાજે અંગ બાજે, સારે સંગ
તાલે, ઝુંમ ઝનનનન,
ઝુમ ઝનનન સાનીધ પધની, રેસા રેસા નીધપમગ રેગમ,
ધપ ધપ મગ સારેગસ

બાબ તીસરા.

૪૩

સુન મજનુને જબ લયલાસે યકરાર કીયા દીલદારીકા
સબ રાહત છોડી અશરત છોડી ભટકા બનબન તનમન
મારે જાનીસાર ઉસ પ્યારીકા,
ખાક જમી તન સુખા સારા ઝાડ ઉગા ઉસપે ન્યારા.
પર કઓલે મર્દાં દમકે સાથ થા યારીકા.
દીલદારીકા ઉસ પ્યારીકા

૪૪

સચ બચન કઓલ બોલાકા હય ખાલીક જો આલમકા, સુન સખી,
એહ જમી ફલક હય સારા બાકોલ થમા બે થમકા, સુન સખી,
એહ જમાં હય સબસે આલા હય શર્ફ એહી આદમકા સુન સખી.
આસરા કૌલપે ધરા બાતકા ખરા સાચસે ભરા ઝુંડબોલ પ્યાલા સમકા,

૪૫

અરસી બનતી હોજી મેરે આગે બોલીભાલી હાં
જયસી રંડી અપને આશકકો ફુસલાનેવાલી હાં
નાદાન ન મુજકો જાનો મેહેમાન હંય યેહ પેહેચાનો
હોજી બીસમીલ્લા તર માલ એહ હાજીર અબ કયા દેરી હાં
આધે ઘરકી માલીક તુમ હો અબતો હમસર મેરી હાં

૪૬

કીસ બનમે યહાં હમ , આએ
દીલ ઉદાસ છુપા બેકલ હય આજ હાલ બદન—
સબબ ન જાનો દીલ કાહે બના હય હયરાન,

ખો દો અંતર ખામો સહર પેરી નજર હમ્મા એક સામાન;
દીવાન હય યેહ જાન હમસા દસ્ત બેઅમન.

૪૭

એક અતીયાં તજ બતીયાં સીતમગર મતકર બદજતીયાં–
પડે તોરી બદચલનપે રબકા ગજબ,
ગીરે બીજલી ફલકસે ન ક્યું તુજપર.
દુર દુર બદકાર અલગ હો ધડકત મોરી છતીયાં,
ફુટે નયન તોરે કોર નજર હો કર નહી દુરગતીયાં,

૪૮

હાત ગન્દા નાહી લગા મુરદાર મુઝે હટ દુર જરા.
કમીનપનકી ચાલ ચલા નહી ફાંસે ગલા તુ હય કમીન બલા,
ખંજરસે સર મેરા ઉડાઓ, પુરજે પુરજે તન બન જાઓ.
જાન ન હો તબ બસમે લાઓ, ખાક બનુ પર પાક રહું.
દીલ પાક તેરા નાપાક જલા.

૪૯

હાં હાં રે મક્કાર ખર નામપે ફીટકાર માર તેરે,
હંય આરજ્વર તેરે સબ કારબાર તેરે
અય્યાર મક્કાર પયરજારકી માર–હાં
બદકીરદારી જાનીસારી તેરી નાફરમાન
અરે ખુદસર બદઅખતર શુ હય તુજપર ચલ હટ મર
મુજી બેઈમાન—નીડર નીડર ઇધર ઉધર કરત ગજબ ફેરે.

૫૦

તેરી ગફલતકી સજા અબ નાસમજાઈ હો ગઇ,
ક્યું હુવા ગરીલ જો દુશમનકી ચહડાઇ હો ગઇ
અકલકા જોહર ગંવાકર આપ પત્થર બન ગયા,
જો મીલા મર મરકે ઉસ્સેભી જુદાઇ હો ગઇ.

૫૧

કર ભજન ખુદાકા સાંઇ કર ભજન ખુદાકા, બંદે જબ સાહેબકા તુ કરલે,
ધ્યાન ગ્યાન હરદમ કર ફીરદે ખુદા ખુદા જપો જપો,
રયન દીનન મયન ભજન સુમરન મતં મતં કર્તં કર્તં,
સુખસંપત દુખસંકટ તજ ઝંઝટ સબકા છોડો. જહાંકે ધદેકા

જપ હરીનામ હરઘડી જીસસે હો પરશન હીરદેમાગ
સબકાધાર, મદદગાર, સકતદાર, નીરંકાર દાનવાર, સપ્રમી
કલ જો તેરા દમ જાવે, ધનકા દામ કામ નહી આવે
તનકા માર, મનકા માર, જોડત સર ફોડત, ધનકા ધ્યાન,
તજ નદાન, કહેના માન, ગર હય ગ્યાન, રબકા, જાન,
મેહેરબાન, સચ્ચા; આદમ અદમકા દમ ભરે લે,
ફાંની જગત જુગત, નેકી ચલન સુખન, પાવે અમન ચમન,
સુન જરા બાવરે પ્યાર છોડદે દુનીયાકે યેહ ગોરખ ધંદે,
સમજ મુરખ, કદમ ન રખ, અબસ ફંસત જગત હંસત
સકત ચલત, કુચ્છ દયા ધરમપર મન ધર લે, જપ સાહેબકા તુ કરલે—

૫૨

રંગ ગમ સબ દીલસે માટાએરી—
રંજો મેહન દુઃખ જાએ મનસે બા મુરાદ કર ચમન અયશ તુ.
આસકા હરબર લાએ પીયારે, સનમ તેરા મીલ જાયેરી.
મતકર બીમ બાનસીમ સનનનનનન,
સનનનનનન ફુલાએરી રબ સનનનનનન ફુલાએરી, ચમન
ચમન બન ફુલ ખુતનમે, દીલબર સરવર જહાનીકા, રહે સદા;
સુલતાન જીશાન જાન સુલતાન જીશાન જાન,
શાદાન, ફરહાન, સભી મતલબ દીલકા તુ પાએરી—

૫૩

ધડકે મોરા તનમન હયરાન જીયરવા
સનન સનન કરન લાગે સીનેમે દીલ જીગરવા
હાય ગજબ એહ કપસા ખુદાયા
સીતમ સીતમ સીતમ સીતમ,
જાની પીયારીપે જાન ગવાકર
અદમમે હમ મીલેંગે બહમ.

૫૭

મરે કયું હય બશર ગમસે સમઝ પહેલે કયું ન આઇ
એહ મુસીબત સરપે અપને હાયોં તુને ઉઠાઇ;
હોશમે આ સુધ બુધ કયું અપની તુને ગંવાઇ;
સબ્ર કર યું મર ન ડરકે ગમસે પાએ રેહાઇ

૫૫

ઙ્ક ઘડીમે ચીતસે ભુલાઇ,
તોહે ફ્કીરોને રીત જો બતાઇ,
વોહી હદ રાજે ઉકદા કુશાઇ,
લોખ્ખી હદ શકલે હક્કે રેહાઇ.

૫૬

માદાપારા હેળારા હમારા મીલા,
તોગે વારૂ અબ દીલોજાન જાનેજાન મેરીજાન,
ગમ ખાયા દુખ ઉઠાયા હરઆન,
ફુરાયા મીલાયા રૂલાયા, હંસાયા,
જાની જાની અનજાની, જાનીથી નાદાનીસે આસાની.
કયા જાનીર્થા બેજાની, અયસી હોગી હયરાની, જાને શાને યજદાની.

૫૭

ઉગા ચંદર ખુશીકાજી દીપરસે એ જાનેજાં
તોરી લેલું બલાએંજી એ જાનેજાં,
મરૂં ઉલફતકી મારીજી, કીધર.
દેખી એહ જાનીસારીજી, એ જાનેજાં,
જાઉં તનમનસે વારીજી, કીધર.

૫૮

રાત સેયા મરોરી મોરી બહીયા સજરીઆ મયેના
જાઇયોરે સજરીઆ અટરીઆ સુંદરીઆ સમરીઆ;
મયેના જાઊરે રાત જાઓજીજાઓ જીનકુડા
ઓ સતાઓ જીલાઓ મોરી હુક ઉઠેરે કમરીઆ
કઓ ન સવતસંગ પ્રીત લગાઇ રૂખાઈ દીખાઇ.
મોસે પ્રીતકી ફેરી નજરીઆ સજરીઆ=
બીનતીમેં કરકર સૈયાંસેહારી મયેબારી કુંવારી.
પીયા જાનેન મોરો કદરીઆ સજરીઆ=

